

УДК 338:48

Довбня К.О.¹, Зайцева В.М.²

¹ студ. гр. МТЕ-120 НУ «Запорізька політехніка»

² канд. пед. наук, проф. НУ «Запорізька політехніка»

ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ШЛЯХІВ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

В Україні туризм вже давно визнаний пріоритетною галуззю економіки. Підвищення ефективності індустрії туризму пов'язано з входженням України до складу Всесвітньої туристичної організації у жовтні 1997 року. Водночас, наявний ресурсний потенціал використовується недостатньо, а діяльність значного числа туристичних підприємств характеризується не тільки більш низьким рівнем щодо діяльності туристичних фірм економічно розвинених країн, але й не відповідає сучасним вимогам традиційних споживачів.

Проблемами сучасного стану в туристичній галузі є COVID-19, війна з росією, високий ступінь невизначеності ринку, сезонна нестабільність попиту, недостатнє задоволення попиту, жорстка конкуренція в бізнесі, недостатність фінансових ресурсів, політична нестабільність тощо. Як показує міжнародний досвід, проблеми вирішуються за допомогою маркетингу. Значення рішення проблеми зводиться до забезпечення досягнення світового рівня розвитку туризму, формування конкурентоспроможного туристичного продукту, який відповідає світовим стандартам, спрямованого на максимально ефективне задоволення потреб споживачів та підвищення рентабельності туристичних підприємств. Вирішення перерахованих завдань буде сприяти активізації підприємницької діяльності, створенню додаткових робочих місць у регіонах, підвищенню якості послуг в туризмі, підвищенню рівня життя населення [1].

Правову базу діяльності туристичної галузі країни закладено Законом України «Про туризм» (зі змінами). Він є основним законодавчим актом, що визначає загальні правові, організаційні, виховні та соціально-економічні засади реалізації державної політики в галузі туризму, всебічно регламентує туристичну діяльність в Україні, створює умови для стимулювання ділової активності суб'єктів туристичного підприємництва, забезпечує оптимальний рівень державного регулювання процесу розвитку вітчизняного туризму.

Поняття «сільський (зелений) туризм» у звичному трактуванні побутує з давніх часів. У Римській імперії серед членів патриціанських родин зародилася мода на поїздки з Риму на відпочинок у сільську місцевість. Масовий інтерес до відпочинку на селі відзначається, починаючи з XIX ст.; а з другої половини XX ст. в урбанізованих країнах сільський зелений туризм перетворився на засіб «порятунку» європейців від стресу і впливу промислових міст [2].

Головною рушійною силою бурхливого розвитку сільського зеленого туризму є швидко зростаючий попит на рекреацію на природі: визначається збільшенням невідповідності середовища проживання людини фізіологічним і психологічним потребам. Зростання попиту на сільський зелений відпочинок росте внаслідок зменшення тривалості робочого часу, збільшення кількості платних відпусток, війни, зростання рівня освіти, розвитку транспортної мережі: залізничної, автодорожньої, повітряної, та морського транспорту.

Перешкодами на шляху розвитку туризму в сільській місцевості України традиційно вважалися транспортна віддаленість осередків відпочинку та їх рекреаційна необлаштованість (невідповідність запитам сучасного туриста). Однак, спочатку XXI ст. панівна більшість сільських зелених регіонів Європи їх успішно подолала. Вдосконалення організації та шляхів розвитку сільського зеленого туризму в Україні треба розпочинати з зусиль регіональних, місцевих органів влади в напрямку заходів з оновлення комунікаційної інфраструктури; стимулювання розвитку рекреаційних форм мікро- і малого підприємництва в сільській місцевості; наближення стандартів відпочинку сільської гостинності до загальноприйнятих «міських» стандартів готельного сервісу [3].

Вдосконалення організації сільського зеленого туризму в Україні має створити результати: прискорення реформування економіки, зміцнення ринку; збільшення дохідної складової місцевих бюджетів; створення робочих місць і оптимізацію зайнятості; залучення довгострокових інвестицій у технологічні об'єкти дозволя; поглиблення економічно-гуманітарних зв'язків; збільшення інвестицій, дотацій, інших форм підтримки, обсягів фінансування для підтримки гуманітарних сфер діяльності; стимулювання попиту на продукцію народних ремесл та художніх промислів; покращення

економічних результатів фінансування господарського комплексу регіону й об'єднаних територіальних громад; підвищення ефективності діяльності з організації змістовного дозвілля населення, популяризації національної історико-культурної спадщини тощо; збереження та раціональне використання природних рекреаційних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Маркетинг в туризмі : навчальний посібник / С. Цвілій, Т. Кукліна, В. Зайцева. - Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2022. - 260 с.
2. Маркетинг в готельно-ресторанному господарстві : навчальний посібник / С. Цвілій, Т. Кукліна, В. Зайцева. - Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2023. - 260 с.
3. Tsviliy S. Sustainable development of ecological tourism in a regional tourist destination / Tsviliy S., Gurova D., Korniienko O. // Зелена економіка» – необхідна умова сталого розвитку національної економіки України : колект. моногр.; за ред. О.Л. Гальцової. – Херсон : ВД «Гельветика», 2020. – С. 67–82.